בשלמא אירוסין מאירוסין שאני –

It is understood that *Eirusin* is different from *Eirusin*

Overview

- פירוש שאני אירוסין דידה דכיון דהוא לא קדשה יכול למוכרה

The explanation of אירוסין מאירוסין מאירוסין is that her אירוסין (from יעוד) is different from אירוסין which her father made, for since her father was not אירוסין her (by מקדש her, but when her father was מקדש her, he cannot sell her אישות אחר אישות אחר אישות הוא האורייתא נפקא מרשותיה לגמרי - לשפחות אוא מנישואין מי שאני פירש הקונטרס¹ כיון דמדאורייתא נפקא מרשותיה לגמרי (if we assume יעוד נישואין עושה be different from regular יעוד (through her father); and רש"י explained that there can be no difference between these two types of נישואין, since by נישואין she leaves her father's מן התורה, This concludes ושריי:

asks: תוספות

יקשה והא אירוסין נמי הוו דאורייתא כדילפינן לעיל 5 מכי יקח אירוסין נמי הוו דאורייתא כדילפינן לעיל is also effective to acquire a woman כי יקח as we derived previously from the כי יקח ס פסוק –

תוספות anticipates a response to his question:

_

ימן א ד"ד מו

 $^{^2}$ It seems that יש"י is making two distinctions between אירוסין and נישואין; by מדאורייתא it is not מדאורייתא (implying that by אירוסין it is not אירוסין, and secondly that by נישואין she leaves her father's אירוסין. אירוסין מעפאנוסא פחנספות questions both these assumptions.

³ ⊐,7.

 $^{^{4}}$ גדרים (תצא) כד.א.

וכי תימא דמכל מקום יש לחלק בין אירוסין לנישואין 5

And if you will say that (even though both אירוסין ונשואין), nevertheless one can differentiate between נישואין.

 $^{-7}$ משום דבנישואין נפקא מרשותיה לגמרי כדפירש הקונטרס

Because by נישואין she leaves the father's רשות entirely, as רש"י explained –

תוספות rejects this explanation:

- הא ליתא דהא קטנה אי מסרה נפשה לחופה הכי נמי דנפקא מרשותיה דאב פשיטא דלא הא ליתא דהא קטנה אי מסרה נפשה לחופה for this is not so!, because regarding a קטנה, if she would give herself over to without her father's consent would it be also true that she goes out from the דשות of her father; obviously it is not so!

תוספות resolves "פרש":

- לכך יש ליישב פירוש הקונטרס הכי בשלמא אירוסין מאירוסין שאני Therefore we should explain פרש"י in this manner; it is understood that אירוסין of the master is different from אירוסין

- דאכתי ברשותיה דאב היא לכל מילי ליורשה ליורשה להיי וליטמא לה¹¹ ולהפר נדריה עם בעלה דאכתי ברשותיה דאב היא לכל מילי ליורשה of her father for all manner of things; regarding inheriting her, being permitted to become ממא for her, and to nullify her vow together with her husband (the ארוס) -

⁵ חוספות now assumes that רש"י (when he stated דמדאורייתא) did not mean that נישואין is דאורייתא as opposed to אירוסין (not like footnote # 2), but rather רש"ר meant to say that only by נישואין does she leave her father רשות completely (מדאורייתא).

⁶ This seems to mean that the act of נישואין (any type of נישואין), severs the authority of the father over his daughter. Therefore it is obvious that he cannot sell her, because he has no authority over her.

⁷ רש"א meant to say that regarding נישואין, since she leaves her father's רש"א entirely, there is no logic to distinguish whether the נישואין was through the father or through the master (see footnote # 6); however by אירוסין, since even after the אירוסין, the daughter does not leave her father's רשות completely (the father still retains certain rights over her [ליורשה וליטמא לה ולהפר נדריה]), we would think that if the father made the אירוסין, then he cannot sell her; however if the master made the יעוד (through יעוד through) the father may still resell her.

⁸ This seems to be a hypothetical (rhetorical) question, since a קטנה does not have the power to enter into הופה without her father's consent. חוספות is asking hypothetically even if it were possible for a קטנה to enter into חחס on her own, would she leave her father's רשות?! Obviously no! Because since it was not the father who brought her to the הופה , therefore she is not יעוד אור מרשותו, therefore she is not יעוד אור same is by יעוד that since the father did not make the נישואין she is still ברשותו. We are disproving the assumption (in footnote # 6) that נישואין has the power to sever the relationship between father and daughter.

⁹ We see that נישואין does not automatically remove her from her father's רשות, therefore why should we assume that the יעוד ס נישואין, takes her out of her father's רשות. We can therefore differentiate between נישואין of the father and the יעוד נישואין of the master, just as we differentiate between the אירוסין of the father and the יעוד אירוסין of the master.

 $^{^{10}}$ If the daughter died as an ארוסה and had assets, her father inherits her.

¹¹ If the father is a מטמא he may be מטמא to his daughter at her funeral (even) if she is an ארוסה.

 $^{^{12}}$ Her father and her ארוס together can nullify her vows.

חוץ ממכירה שאינו רשאי למוכרה אחר שקבל כסף קדושיה -

Except for selling her as an אמה; that he is not permitted to sell her after he received money for her קידושיך -

 $^{-14}$ אם כן הא מילתא הוי חדוש ואיכא למימר אין לך 13 בה אלא חדושו 14 Therefore this prohibition of not selling her is a novelty, so we can say 'the novelty is only where it is' -

יאיכא לאוקמי האי חדוש באירוסין דידיה פירוש כשקיבל אביה קידושין - So we can apply this novelty (of not being able to sell he קטנה ארוסה daughter) only by his אירוסין, meaning when the father was יעוד (but not by the אירוסין of the master) -

 $^{ ext{-}15}$ אבל נישואין גמורין דמפקי לה לגמרי מרשותיה דאב אבל נישואין גמורין דמפקי לה לגמרי However by complete נישואין, which remove her completely from the father's - רשות

- אם כן אין לחלק בין נישואין דידה לנישואין דידיה ובנישואין דידה נמי לא מצי מזבין לה So there is no reason to distinguish between her יעוד (through יעוד) to the father's יעוד, and even by her (יעוד), her father cannot sell her after יעוד

תוספות responds to an anticipated difficulty: 17

אבל קטנה דממסרה נפשה לחופה לא אשכחן דנפקא מרשותיה דאב¹⁸ בהכי:

¹³ The הגהות הב"ח amends this to read לך בו אלא (instead of לך בה אלא).

¹⁴ When the תורה teaches us something unusual (like here where the daughter is her father's רשות for everything except מכירה [the inability to sell her is a הידוש is limited to the case where the תורה taught it, and we cannot apply it elsewhere.

¹⁵ When נישואין writes ונקא לגמרי מרשותיה entirely, we can make no distinction between נקא נפקא לגמרי מוד (the inability to sell her is not merely a specific איסור, but rather it is included in the אירוסין; however by אירוסין where she does not go out of her father's חשות, and there is the exception of מכירה (in which she leaves her father's רשות), we can say that this exception is limited (אין לך בו אלא חידושו), only to קידושי יעוד (since he is receiving money for her קידושין), but not for קידושי יעוד (where he receives nothing).

¹⁶ To summarize; regarding אירוסין the daughter is still ברשות אביה; the fact that nonetheless he cannot sell her is a חידוש. We can argue that this חידוש is only if was שקדש her (since he already received her כסף קידושין, so the חידוש. We can argue that this חידוש is only if was שקדש her (since he already received her קידושין, so the חידוש her, since the father did not participate in the חידושין, he may be allowed to sell her. However by נישואין since the daughter leaves her father's יעוד נישואין (if נישואין ע"י האב and נישואין ע"י האב (עושה), in all cases the father cannot sell her, since she is no longer in his רשות. Therefore if יעוד אירוסין עושה her, nevertheless he can sell her after he was שקדש her, nevertheless he can sell her after sell her. the there is no distinction between יעוד נישואין עושה, then there is no distinction between נישואין שע"י אביה her.

¹⁷ Previously תוספות said that we cannot say that נישואין is מפקה מרשות אביה, because if a מסרה נפשה is קטנה is מסרה נפשה לחופה said that we cannot say that מסרה ווצאת מרשות אביה that וויש ליישב that נישואין גמורין דמפקי לה לגמרי מרשותיה that נישואין גמורין דמפקי לה לגמרי מרשותיה that נישואין גמורין דמפקי לה לגמרי מרשותיה וויש she is not קטנה (see text by footnote # 15.), when by קטנה she is not נפקי לה מרשות האב?!

¹⁸ Previously our understanding in מוציא מרשות *a priori* are מוציא מרשות (therefore there is no distinction between מוציא מרשות אב if or since נישואי מרשות אב and מוציא מרשות אב if or since מוציא מרשות אב and מוציא מרשות אב מוספות. (he can never sell her [see footnote # 6]).

However a קטנה who gave herself over to הופה, we do not find that through this מסירה she leaves her father's רשות.

Summary

We can distinguish between אירוסין אירוסין of the father and אירוסין regarding the specific איסור of selling her (for איסול); however no distinction can be made (regarding מכירה between נישואין דיעוד and נישואין דיעוד since she leaves his רשות entirely by נישואין.

Thinking it over

Why is there a difference between נישואי קטנה ע"י עצמה, where she is not יוצאת מרשות מרשות, and נישואי יעוד where she is מרשות האב $?^{19}$

disproved this notion that נישואין are מוציא מרשות אב a priori, for נישואין is not מוציא מרשות אב. However now we are merely saying that wherever נישואין are מוציא מרשות שני completely without exceptions (which it does by נישואי יעוד , there can be no מכירה, since she is no longer ברשות האב. However by a נישואי קטנה, we do not find that she leaves רשות האב, therefore it is not in the category of נישואי האב נישואי האב where she leaves רשות האב. 19 See (מהרש"א (הארור).